

senere år blevet opprioriteret gennem øgede basismidler og oprettelse af Rådet for Teknologisk Service.

Men hvis Danmark for alvor skal have omsat forskningsresultater kommercielt, handler det ikke blot om konkrete initiativer. Det er også et spørgsmål om holdninger. Vanetænkning og berøringsangst er nogle af de væsentligste årsager til, at det offentligt-private samarbejde endnu ikke fungerer optimalt. Mange offentligt ansatte forskere er ikke vant til at tænke på mulighederne for konkret anvendelse af deres forskning. Det er af stor betydning, at både virksomheder og offentlige forskere overvinder de mange historisk-kulturelle barrierer.

I dag meriterer forskerne sig primært gennem publicering, som er den traditionelle måde at viderebringe forskningsresultater på. Det er måden, hvorpå de enkelte forskere giver deres bidrag til nye erkendelser, men også måden, hvorpå de enkelte forskere selv kan måle og få bekræftet kvaliteten af deres forskningsindsats. Forskerne er derfor oftest meget lidt optaget af at formidle og sælge viden til erhvervslivet. Det skal vi have ændret. Formidling og udnyttelse af forskningsresultater bør også være meriterende. Det er det, der skal til for på længere sigt at sikre videnoverførslen fra det offentlige til det private.

Regeringen ønsker derfor også at udbygge samarbejdet med forskerparkerne, der er centralt placeret som formidlere mellem forskningsinstitutionerne og erhvervslivet, når det gælder vidensudveksling og commercialisering af forskningsresultaterne. Parkerne har dokumenteret, at der med forholdsvis få midler kan igangsættes innovationsprojekter, der ellers ikke ville være blevet til noget. Det er derfor regeringens ønske, at alle forskerparker bliver aktive og opsøgende i forhold til den offentlige forskning for både at finde kommercielt interessante projekter og for at øge sektorforskningens og de højere læreanstalters interesse for at indgå i samarbejde med virksomheder.

EU bygger bro

Forskning bliver en mere og mere integreret del af det europæiske samarbejde og får derved stor indflydelse på Danmarks fremtid. Danmark har også et stort udbytte af at deltage i samarbejdet, som er et vigtigt middel til at bygge bro mellem nationale og internationale forskningsmiljøer. Mange danske forskningsinstitutioner og virksomheder har gennem samarbejdet opbygget netværk og kompetencer af høj værdi.

De færreste er klar over, hvor mange ressourcer, eller nærmere penge, der er til forskning og teknologi i EU. Men forskning udgør faktisk den tredjestørste aktivitet på EU's budget. Det igangværende 4. rammeprogram (1994-98) for forskning og teknologisk udvikling er således på ca. 20 mia. kr. om året, som fordeles efter strenge kvalitets- og relevanskriterier. Heraf modtager Danmark i øjeblikket ca. 500 mio. kr. årligt gennem deltagelse i tværeuropæiske forskningsprojekter indenfor blandt andet materialeteknologi, bioteknologi og informationsteknologi. Målt i forhold til Danmarks størrelse er det en ganske stor andel, som dansk forskning og erhvervsliv har stor gavn af.

Derfor er det vigtigt at øve indflydelse på EU's forskningspolitik og på, hvordan midlerne fordeles. Efter dansk opfattelse bør udgangspunktet være at fremme den europæiske konkurrenceevne, at understøtte en bæredygtig udvikling samt at forbedre befolkningens velfærd. Højt kvalificeret europæisk forskning skal skabe den viden og det teknologiske grundlag, som er nødvendigt for, at EU kan bidrage til at øge den enkeltes velfærd, og for at Europa kan få en ledende rolle i den globale konkurrence.

Forberedelserne til EU's 5. rammeprogram, der går fra 1999 til 2002, er allerede i gang. Danmark kæmper i EU for en bredere dagsorden og har slået til lyd for, at alle videnskabelige discipliner skal kunne inddrages. De danske hovedønsker til indholdet i 5. rammeprogram er:

- sundhed
- fødevarer
- miljø
- social integration

EU-Kommissionens forslag viser, at Danmarks holdninger i vid udstrækning er blevet hørt. Det lover godt for fremtiden.

Bevægelse i forskningen

Regeringen vil styrke samarbejdet mellem de højere læreanstalter og sektorforskningen. Forskere i erhvervslivet, sektorforskningen og på de højere læreanstalter skal være mobile i en fælles verden og kunne flytte sig fra job til job. Videnskabelig fornyelse kræver også, at der gøres en speciel indsats for den »næste generation« af forskere. Det er nødvendigt at tænke nyt, hvis vi vil gøre os håb om at tiltrække talentfulde unge forskere – gerne kvinder. Regeringen vil til efteråret fremlægge en handlingsplan, der skal danne grundlag for konkrete initiativer.